

konstitutionelle Regjering vil vedblive at regjere absolut over alle disse store Midler. Hvad skal de da bevæge Regjeringsmyndigheden til nu yderligere at give flere Midler hen ved Siden af de store Midler, man vil holde Rigsdagen uden Indskydelse paa? Hvad skal de bevæge Lovgivningsmagten til yderligere at forøge hele det store Omraade, og de Millioner, som Regjeringen, Ministertet, forvalter efter sit eget Godtbeffindende, uden hverken at spørge Bevillingsmyndigheden eller aflægge Regnskab for dem? Skal de man her endnu gaa hen og give et saadant Bidrag dertil? Det vilde forekomme mig, saa ulogt fra Folkethingets Side, som Noget kunde være. Og jeg har virkelig heller ingen Tvivl om, at Folkethinget vil sælge Lovforlaget i dette Stykke.

Finantsministeren: Efter mine tidligere Udtalelser om dette Lovforslag, kan jeg ikke have noget Væsentligt at tilføje. Det vil skjønnes, at jeg i det Hele maa samstemme med den Betragtning og de Forslag, som ere gjorte gjældende af Mindretallet i Udvalget. Med Hensyn til Udvalgets Skertals Forslag vil det jo let ses, at de gaa netop i den modsatte Retning af den, jeg har betegnet som den, der kunde vinde Tilslutning fra Regjeringens Side; men hvergang Pensionsloven kommer til Forhandling her i Thinget, bliver den gjort mindre gunstig for Embedsmændenes Stilling, og det vil altsaa ses, at enhver saadan Forhandling, forstærker de Vanskeligheder, der ville være ved at komme til en endelig Overenskomst i den Henseende. Jeg skal med Hensyn til, hvad der er bemærket om det nye Forslag, der er opført under Nr. 6, gøre opmærksom paa, at jeg tror, at man noget overvurderer de Fordele, der ville være ved det Forslag, som Skertallet har stillet. Det Krav eller den Forpligtelse, som man vil paalægge de Embedsmænd, der affædages paa Grund af en dem utilregnelig Aarsag, naar det ikke er Alder eller Svagelighed, ser jo meget strengt ud, og navnlig naar der ingen Grendse er sat for den Tid, hvortil en saadan Forpligtelse skal opbøve, vil det skjønnes, at den i Virkeligheden vilde blive saa haard, at den meget vanskeligt vilde kunne komme til Anvendelse.

Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at allerede under de nu givne Forhold bliver Bestemmelsen med Hensyn til den Forpligtelse, der paahviler de Embedsmænd, der ere paa Ventepenge, ikke opfyldt i det Omfang, hvori man kunde ønske det. Den ærede Ordfører nævnte rigtig nok Pension, og det vil jo være det ærede Thing bekendt, at Pensionister ikke ere underkastede denne Forpligtelse; man kan ikke uden videre kalde paa en Pensionist og fordrer, at han skal overtage et Embede. Dette kan man derimod med dem, der staa paa Ventepenge. Jeg maa i den Anledning gøre opmærksom paa, at for det Første er det Antal Embedsmænd, der staa paa Ventepenge, meget ringe, og dernæst at det er mange Gange med al Opmærksomhed fra Regjeringens Side i den Henseende ikke altid let for Regjeringen at finde saadanne Embeder, hvori de Vedkommende passende kunne ansættes. Det var allerede under tidligere Forhold vanskeligt, og det er blevet dobbelt vanskeligt efter de Bestemmelser, der findes i vore nye Lovningslove med Hensyn til nogle af de største Stater, hvor der kan blive Spørgsmaal om noget Saadant. Den ærede Ordfører nævnte saaledes Postmestre. Det forholder sig ikke ganske saaledes, som han mente, at hvad der tidligere var stiet i saa Henseende, skulde være Bevis paa, at man meget godt kunde bruge pensionerede Embedsmænd, navnlig Officerer, til saadanne Poster; thi for det Første blive de fleste af saadanne Postmestere embeder ikke besatte med pensionerede Officerer men med Officerer i Tjeneste, som altsaa ikke vare afsaaede paa Grund af Alder og Svagelighed, og dernæst viste Erfaringen, at dette ikke var nogen heldig Forholdsregel for Stats-tjenesten. Der kom ganske vist adskillige meget duedige Postmestre ligesom ogsaa Sold-embedsmænd fra de militære Stater, men der var alligevel saa mange, om hvilke det maatte siges, at det var uheldigt for Post- og Sold-tjenesten, at de vare bleve ansatte, at Regjeringen efter moden Overvejelse fandt det nødvendigt at opheve dette Forhold. Deraf følger imidlertid ikke, at der ikke kunde findes visse Embeder nu og da, hvor man med Held kunde anbringe pensionerede Officerer, og dette er